

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη απουλοποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2024.07.26 11:21:08 EEST, Ο Γραμματέας: GEORGIOS PARASYRIS

Αριθμός Απόφασης

7187/2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Μαρία Τσάκαλου, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών και τη Γραμματέα Παρασκευή Χριστοδούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, την 22^η Μαρτίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των εκκαλούντων : 1)

[Redacted names and identification numbers]

οι οποίοι παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας δικηγόρου τους, Δήμητρας Κουφογιάννη (ΑΜΔΣ Αθηνών 23607), που κατέθεσε την από 20.3.2024 μονομερή δήλωση, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

Της εφεσίβλητης : Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» (ΟΤΕ), που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, Λεωφ. Κηφισίας, αριθμ. 99, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας δικηγόρου της, Δέσποινας Πετρόγλου (ΑΜΔΣ Αθηνών 22331), που κατέθεσε την από 20.3.2024 μονομερή δήλωση, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

Οι εκκαλούντες-ενάγοντες άσκησαν ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου την από 16-10-2013 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 1342/2013 αγωγή τους κατά της εφεσίβλητης-εναγομένης και ζήτησαν να γίνει δεκτή. Το πρώτοβάθμιο Δικαστήριο, με την με αριθμό 355/2019 οριστική του απόφαση (διαδικασίας εργατικών διαφορών), απέρριψε την αγωγή. Κατά της ανωτέρω αποφάσεως, οι εκκαλούντες άσκησαν την από 7-01-2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 221/11/13-01-2021 έφεση, αντίγραφο της οποίας κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης 4573/211/25.1.2021, η οποία προσδιορίστηκε να συζητηθεί για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο ΙΕΕ με αριθμό 23.

6

Κατά την συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, κατόπιν μονομερών δηλώσεών τους, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο, αλλά προκατέθεσαν προτάσεις.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

1. Η κρινόμενη από 7-01-2021 έφεση των εναγόντων και ήδη εκκαλούντων (αριθμός κατάθεσης στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου 221/11/13-01-2021 και στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου 4573/211/25.1.2021), κατά της με αριθμό 355/11.6.2019 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, το οποίο δίκασε αντιμωλία των διαδίκων κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 663 έως 676 ΚΠολΔ, όπως ίσχυαν πριν από την τροποποίηση του ΚΠολΔ με το Ν. 4335/2015), η οποία αρμοδίως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρο 17Α ΚΠολΔ), έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και είναι εμπρόθεσμη, καθώς από τα προσκομιζόμενα με επίκληση έγγραφα δεν προκύπτει επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, την οποία, άλλωστε, δεν επικαλούνται οι διάδικοι, περαιτέρω δε, κατά την άσκησή της, με την κατάθεση του πρωτοτύπου της στη Γραμματεία του εκδώσαντος την εκκαλουμένη Δικαστηρίου, δεν είχε παρέλθει η νόμιμη καταχρηστική προθεσμία των δύο ετών από τη δημοσίευση της απόφασης που περάτωσε την πρωτοβάθμια δίκη (άρθρα 495 παρ. 1 και 3, 499, 511, 513 παρ. 1β', 516 παρ. 1, 517 εδ. α', 518 παρ. 2, 520 παρ. 1 και 591 παρ. 1 ΚΠολΔ, 24 παρ. 1 ΕισΝΚΠολΔ). Πρέπει, επομένως, να γίνει τυπικά δεκτή (άρθρο 532 ΚΠολΔ) και να εξεταστεί περαιτέρω, κατά την ίδια ειδική διαδικασία, ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ), χωρίς να απαιτείται η κατάθεση παραβόλου ασκήσεως εφέσεως, αφού, ως υπόθεση που υπάγεται στη διαδικασία των εργατικών διαφορών, εξαιρείται της υποχρεώσεως αυτής (άρθρο 495 παρ. 4 εδ. τελ. ΚΠολΔ).

2. Οι ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες, με την από 16-10-2013 αγωγή τους ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, εξέθεταν ότι, το έτος 1974 και 1984 αντιστοίχως, προσελήφθησαν από την εναγομένη και ήδη εφεσίβλητη, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου και ότι προσέφεραν σε αυτή τις υπηρεσίες τους ως υπάλληλοι με το βαθμό Δ/Α και Δ/Β αντιστοίχως. Ότι εργάστηκαν, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2008 έως και 31.12.2010, ο μιν πρώτος χειριζόμενος προγράμματα διαχείρισης καθημερινά σε οθόνες οπτικής απεικόνισης, η δε δεύτερη ως προϊσταμένη καταστήματος κάνοντας χρήση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου καθώς και στατιστική μελέτη πωλήσεων. Ότι αν και οι ανωτέρω εργάζονταν αποκλειστικά και καθ' όλο το ωράριο εργασίας τους, μπροστά σε οθόνες, η εναγόμενη δεν τους χορηγούσε τα τρία 15λεπτα διαλείμματα ανά δίωρο, όπως προβλέπει ο νόμος, τα οποία είναι επιβεβλημένα για την ανάκτηση των σωματικών και πνευματικών δυνάμεων των εργαζομένων, με αποτέλεσμα

να απασχοληθούν επί 45 λεπτά ημερησίως πέραν του συμβατικού τους ωραρίου και συνολικά να πραγματοποιήσουν ώρες υπερωριακής εργασίας, χωρίς η εναγόμενη να καταβάλει στον πρώτο ενάγοντα το ποσό των 16.385 ευρώ και στη δεύτερη ενάγουσα το ποσό των 15.069 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από το τέλος κάθε επιμέρους έτους που κάθε επιμέρους κονδύλιο κατέστη απαιτητό. Ζητούσαν επίσης να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί η εναγόμενη στην καταβολή της δικαστικής τους δαπάνης. Επικουρικά δε ζητούσαν να τους καταβληθούν τα παραπάνω ποσά με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την εκκαλούμενη με αριθμό 355/2019 οριστική απόφασή του, αφού έκρινε την αγωγή επαρκώς ορισμένη, απέρριψε την επικουρική βάση της ως μη νόμιμη και αφού έκρινε νόμιμη την αγωγή ως προς την κύρια βάση της, που θεμελιώνεται στην ενδοσυμβατική ευθύνη της εναγομένης, απέρριψε την αγωγή ως ουσιαστικά αβάσιμη «διότι σύμφωνα και με όσα εκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη της παρούσας, δεν συντρέχουν οι απαιτούμενες εκ του νόμου προϋποθέσεις για τη θεμελίωση του επίδικου δικαιώματος των εναγόντων για χορήγηση τριών δεκαπενταλέπτων διαλειμμάτων ημερησίως», την απέρριψε δηλαδή ως νομικά αβάσιμη. Κατά της απόφασης αυτής, οι ηττηθέντες ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες, παραπονούνται με την υπό κρίση έφεσή τους και για τους αναφερόμενους σε αυτή λόγους, που ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και σε πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητούν την παραδοχή της, προκειμένου να γίνει δεκτή στο σύνολό της η αγωγή τους.

3. Με το ως άνω περιεχόμενο η ένδικη αγωγή είναι ορισμένη, αφού περιέχει όλα τα κατά νόμο αναγκαία στοιχεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 216 ΚΠολΔ, καθόσον εκτίθεται σ' αυτήν ο χρόνος πρόσληψης των εναγόντων με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, το αντικείμενο της εργασίας τους και ειδικότερα, η παροχή αυτής μπροστά σε οθόνες οπτικής απεικόνισης χωρίς ενδιάμεσα 15λεπτα διαλείμματα ανάπαυσης, η πέραν του ωραρίου του απασχόλησή τους, ο τακτικός μισθός τους και η αμοιβή τους για την πέραν του ωραρίου τους απασχόληση (πρβλ και ΕφΠειρ 19/2015, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ενώ δεν απαιτείται για το ορισμένο να αναφέρεται εάν είχαν οχλήσει εγγράφως την εναγόμενη ή είχαν απευθυνθεί στη Διεύθυνση Επιθεώρησης Εργασίας ή να έγιναν διαβουλεύσεις μεταξύ των εκπροσώπων των εργαζομένων και της εναγομένης για τα θέματα που αφορούν την εφαρμογή του Π.Δ. 398/1994, αφού η ένδικη αξίωση και δη η εφαρμογή του μέτρου των 15λεπτων διαλειμμάτων, ως ελάχιστη προδιαγραφή ασφαλείας, απορρέει απευθείας από το ως άνω Π.Δ, χωρίς να εξαρτάται από κάποια άλλη προϋπόθεση (βλ. σχετ. ΜΠρΑθ 108/2023 με τις εκεί περαιτέρω αναφορές στη νομολογία). Η δε ουσιαστική βασιμότητα των αξιώσεών τους, τόσο ως προς την αιτία καταβολής όσο και ως προς το ύψος αυτών, θα προκύψει από τις

αποδείξεις. Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που έκρινε ομοίως, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τις διατάξεις του άρθρου 216ΚΠολΔ, απορριπτομένου του σχετικού ισχυρισμού της εναγομένης, περί αοριστίας της αγωγής, η οποία επαναφέρεται με τις προτάσεις της, εξάλλου εξετάζεται και αυτεπαγγέλτως.

4. Με το άρθρο 1 παρ.1 και 2 του ΠΔ 398/1994 («Ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας κατά την εργασία με οθόνες οπτικής απεικόνισης, σε συμμόρφωση με την οδηγία του Συμβουλίου 90/270/ΕΟΚ») ορίζεται, ότι το διάταγμα αυτό καθορίζει τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας κατά την εργασία με οθόνες οπτικής απεικόνισης, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 2, ότι οι διατάξεις του εφαρμόζονται σε όλες τις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, ανεξαρτήτως κλάδου οικονομικής δραστηριότητας, στον οποίο κατατάσσονται, επιπλέον των γενικών διατάξεων για την υγιεινή και την ασφάλεια της εργασίας που ισχύουν κάθε φορά. Αντίστοιχα, με το άρθρο 1 παρ. 1 και 2 της ως άνω οδηγίας ορίζεται ότι η οδηγία αυτή καθορίζει τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας για την εργασία σε εξοπλισμό με οθόνη οπτικής απεικόνισης, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 2 και ότι οι διατάξεις της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ εφαρμόζονται πλήρως σ' ολόκληρο τον τομέα που αναφέρεται στην παρ. 1 με την επιφύλαξη των δεσμευτικότερων ή και πιο ειδικών διατάξεων που περιέχει η οδηγία. Περαιτέρω, σύμφωνα με το αρθ. 2 αριθ. 3 του διατάγματος και για τους σκοπούς αυτού, νοείται ως (α) οθόνη οπτικής απεικόνισης κάθε αλφαριθμητική ή γραφική οθόνη που αποτελεί τμήμα εξοπλισμού επεξεργασίας, αναπαραγωγής ή οπτικής παρουσίασης στοιχείων ανεξάρτητα από την χρησιμοποιούμενη μέθοδο και (β) εργαζόμενος κάθε πρόσωπο που απασχολείται από έναν εργοδότη με σχέση εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των ασκουμένων και των μαθητευομένων, ο οποίος χρησιμοποιεί τακτικά και κατά ένα μη αμελητέο τμήμα της κανονικής του εργασίας οθόνη οπτικής απεικόνισης. Με το άρθρο 7 της Οδηγίας αυτής ορίζεται ως ελάχιστη προδιαγραφή ασφαλείας και υγείας για την εργασία αυτή ότι ο εργοδότης υποχρεούται να σχεδιάζει την δραστηριότητα του εργαζομένου, κατά τρόπο ώστε η καθημερινή εργασία σε οθόνη να διακόπτεται περιοδικά με διαλείμματα ή αλλαγές δραστηριότητας που θα περιορίζουν τον φόρτο εργασίας στην οθόνη. Η πρόβλεψη αυτή της Οδηγίας δεν αφορά σε ημερήσια άδεια, όπως αναφέρεται ειδικά στον όρο 27 της από 7-3-1990 Ε.Σ.Σ.Ε., αλλά σε ολιγόλεπτες ενδιάμεσες διακοπές της ημερήσιας εργασίας, οι οποίες μάλιστα προβλέπονται εναλλακτικά, μπορούν δηλαδή να υποκαθίστανται από αντίστοιχες ενδιάμεσες αλλαγές της δραστηριότητας του εργαζομένου σε άλλες, εκτός οθόνης, εργασίες. Αντίστοιχα, με το άρθρο 8 παρ. 1 του ως άνω ΠΔ 398/1994 και για την εφαρμογή της προαναφερθείσης διάταξης του άρθρου 7 της Οδηγίας ορίζεται (μεταξύ άλλων): «α) ότι το παρόν Π.Δ. καθορίζει τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφαλείας και υγείας, κατά την εργασία με οθόνες οπτικής απεικόνισης,

όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 2. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται επί πλέον των γενικών διατάξεων για την υγιεινή και ασφάλεια της εργασίας, που ισχύουν κάθε φορά, β) οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται σε όλες τις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, ανεξαρτήτως κλάδου οικονομικής δραστηριότητας, γ) για τους σκοπούς του παρόντος, νοείται ως οθόνη οπτικής απεικόνισης κάθε αλφαριθμητική ή γραφική οθόνη, που αποτελεί τμήμα εξοπλισμού, επεξεργασίας, αναπαραγωγής ή οπτικής παρουσίασης στοιχείων, ανεξάρτητα από την χρησιμοποιούμενη μέθοδο, δ) ο εργοδότης υποχρεούται να σχεδιάζει την δραστηριότητα του εργαζομένου κατά τρόπον ώστε η καθημερινή εργασία σε οθόνες οπτικής απεικόνισης να διακόπτεται περιοδικά με διαλείμματα ή αλλαγές δραστηριότητας, που θα περιορίζουν τον φόρτο εργασίας στην οθόνη οπτικής απεικόνισης σύμφωνα με το παράρτημα Ι του άρθρου 11» (που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του διατάγματος) και στο άρθρο 4 αυτού ορίζεται αναλυτικότερα ότι: «4.1. Εφόσον δεν είναι εφικτό να οργανώνεται η εργασία με τέτοιο τρόπο ώστε φυσιολογικά να μπορεί ο εργαζόμενος να την εναλλάσσει με άλλες μορφές εργασίας, είναι χρήσιμο να εξασφαλίζονται στον εργαζόμενο διαλείμματα εργασίας ανά δίωρο, ανάλογα με το είδος της εργασίας. Σε καμιά περίπτωση τα διαλείμματα αυτά δεν πρέπει να συσσωρεύονται. 4.2. Ο χρόνος απομάκρυνσης του εργαζομένου από τη θέση εργασίας με οθόνες οπτικής απεικόνισης (είτε για διάλειμμα εργασίας είτε για αλλαγή δραστηριότητας) μπορεί να είναι έως 15 λεπτά ανά δίωρο». Από τις παραπάνω διατάξεις του ΠΔ 398/1994 και της οδηγίας 90/270/ΕΟΚ, που μεταφέρθηκε με αυτό στην εσωτερική έννομη τάξη, συνάγεται σαφώς, ότι με αυτές προβλέπεται ως ελάχιστη προδιαγραφή ασφαλείας και υγείας κατά την εργασία με οθόνες οπτικής απεικόνισης η διακοπή της εργασίας αυτής είτε με αλλαγή δραστηριότητας του εργαζομένου, και μάλιστα κατά κύριο λόγο και πρωταρχικά, είτε εναλλακτικά, εφόσον δηλ. δεν είναι εφικτή η αλλαγή αυτή, με διαλείμματα, σε κάθε δε περίπτωση ο χρόνος απομάκρυνσης του εργαζομένου από την θέση εργασίας με οθόνες οπτικής απεικόνισης μπορεί να είναι έως 15' ανά δίωρο. Ειδικότερα, τα προβλεπόμενα ως άνω διαλείμματα διαφέρουν κατά την φύση και τον σκοπό τους από την ανά δίμηνο ημερήσια άδεια, που προβλέπουν οι Ε.Σ.Σ.Ε., και επομένως δεν έχουν σχέση με αυτήν, η διαφοροποίηση δε αυτή προκύπτει και από το γεγονός ότι αποκλείεται ρητά η συσσώρευση των διαλειμμάτων αυτών, απαγορεύεται δηλ. ο συνυπολογισμός τους ώστε να αποτελέσουν χρονικά ημερήσια άδεια. Από τα παραπάνω είναι φανερό ότι, ως ελάχιστη προδιαγραφή ασφαλείας και υγείας όλων αδιακρίτως των εργαζομένων με οθόνες οπτικής απεικόνισης και προς αντιμετώπιση ειδικά των κινδύνων από την εργασία μπροστά σε τέτοιες οθόνες προβλέπεται μόνον είτε η αλλαγή δραστηριότητας (εργασία εκτός οθόνης) είτε η διακοπή της εργασίας αυτής με διαλείμματα, σε αμφότερες

τις περιπτώσεις ανά δίωρο ημερήσιας εργασίας και μέχρι 15', και όχι η χορήγηση αδειάς μίας ημέρας (με αποδοχές) ανά δίμηνο. Και τούτο διότι το μέτρο αυτό και μόνο θεσπίζεται με τις προπαρατεθείσες διατάξεις του ΠΔ 398/1994 για την εφαρμογή των αντιστοίχων ρυθμίσεων της Οδηγίας 90/270/ΕΟΚ που αποτελεί την 5η ειδική οδηγία της Οδηγίας 89/391/ΕΟΚ, η οποία συνιστά γενική οδηγία- πλαίσιο, ώστε ούτε από τις διατάξεις της τελευταίας και του ΠΔ 17/1996 που την μετέφερε στην ελληνική έννομη τάξη μπορεί να συναχθεί η καθιέρωση τέτοιας αδειάς, αφού οι σχετικές προβλέψεις και ρυθμίσεις αυτής, ως οδηγίας πλαισίου, εξειδικεύθηκαν και περιορίστηκαν στην καθιέρωση υποχρέωσης αλλαγής δραστηριότητας ή της διακοπής της εργασίας με ολιγόλεπτα διαλείμματα κατά την διάρκεια της ημερήσιας εργασίας, η δε προβλεπόμενη από τον όρο 27 της από 7-3-1990 Ε.Σ.Σ.Ε. χορήγηση μίας ημέρας αδειάς ανά δίμηνο στους εργαζομένους σε οθόνες οπτικής καταγραφής (απεικόνιση) αποτελεί πρόσθετη παροχή του εσωτερικού δικαίου, που αφορά ειδική κατηγορία εργαζομένων με συγκεκριμένες συνθήκες απασχόλησης (ΑΠ 1598/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Σύμφωνα, εξάλλου, με τον όρο 27 της από 7-3-1990 Ε.Σ.Σ.Ε., για τη "ρύθμιση διαφόρων θεμάτων προσωπικού του ΟΤΕ" που καταρτίστηκε μεταξύ ΟΤΕ και ΟΜΕ-ΟΤΕ: "χορηγείται στους εργαζομένους μπροστά σε οθόνες οπτικής καταγραφής μία ημέρα άδειας μετ' αποδοχών ανά δίμηνο πέραν της κανονικής, ύστερα από αίτηση του εργαζομένου". Σύμφωνα με την 43/332/30-4-1990 ειδική εγκύκλιο του Τομέα Γεν. Εργ. Θεμάτων της εναγομένης: "την άδεια αυτή δικαιούνται οι μισθωτοί που εργάζονται μπροστά σε οθόνες στις οποίες απεικονίζονται οπτικά τα δεδομένα (DATA) κάθε καταγραφής, που πρέπει να τύχει περαιτέρω επεξεργασίας, με τη μεσολάβηση των υπόψη μισθωτών, εφόσον η απασχόλησή τους είναι συνεχής και καλύπτει καθημερινά το μισό τουλάχιστον του ημερήσιου ωραρίου τους. Στους εργαζόμενους αυτούς θα χορηγείται μία ημέρα άδεια για κάθε δίμηνο συνεχούς απασχόλησής τους". Μετά από αυτά, η εναγομένη χορήγησε την παραπάνω άδεια μόνο στο προσωπικό του μηχανογραφικού της κέντρου. Στη συνέχεια, σύμφωνα με τον όρο 28 της 10-5- 1996 Ε.Σ.Σ.Ε., επέκτεινε τη χορήγηση της επίμαχης άδειας στους εργαζομένους στα Υπεραστικά Κέντρα, Βλαβοληπτικά κέντρα και Κέντρα Εξυπηρέτησης του Πολίτη, τα οποία απέκτησαν μηχανογραφική υποστήριξη το έτος 1996. Όμως, ο όρος 27 της από 7-3-1990 Ε.Σ.Σ.Ε., σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Π.Δ. 398/1994, δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφισβήτησης ή διευκρίνισης ότι τόσο η ως άνω ημερήσια άδεια, όσο και τα επίμαχα διαλείμματα πρέπει, να δίδονται σε όλους τους εργαζομένους που εργάζονται μπροστά σε οθόνες οπτικής καταγραφής κατά το μισό τουλάχιστον του ωραρίου εργασίας τους, ανεξάρτητα από την απάντηση της Δ/σης Συνθηκών Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας με το υπ' αριθμ. 130393/31-5-90 έγγραφο της προς τον Τομέα Γεν. Εργατικών Θεμάτων της εναγομένης που αναφέρεται στην εφαρμογή της υπ' αριθ. 130558/ 12-6-89 κοινής υπουργικής απόφασης στα

μηχανογραφικά κέντρα του Δημοσίου. Επομένως, με βάση τις παραπάνω διατάξεις του Π.Δ. 398/1994, οι οποίες εφαρμόζονται χωρίς να χρειάζεται υπογραφή σχετικής ΕΣΣΕ και ανεξάρτητα από άλλες τυχόν ευνοϊκές για τους εργαζόμενους ρυθμίσεις, κάθε επιχείρηση οφείλει να εξασφαλίζει τη διακοπή της εργασίας μπροστά από οθόνες οπτικής απεικόνισης, πρωταρχικά με την αλλαγή αυτής ανά χρονικά διαστήματα και δευτερευόντως με διαλείμματα μέγιστης διάρκειας έως 15 λεπτών ανά δίωρο προς ανάκτηση των σωματικών και πνευματικών τους δυνάμεων (ΟΛΑΠ 31/2009, ΑΠ 1598/2012 ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΑθ 250/2024, ΜΠρΑθ 108/2023, 873/2023 αδημ.).

5. Περαιτέρω, με τη διάταξη του άρθρου 38 του ν. 3522/2006 (ΦΕΚ Α' 276/22.12.2006), που ισχύει από 22.12.2006, ορίζεται ότι: «3. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος εφαρμόζεται στο σύνολο του προσωπικού του Ο.Τ.Ε. Α.Ε. ο Εσωτερικός Κανονισμός Προσωπικού της ..., ως ισχύει σήμερα, με την εξαίρεση των άρθρων 11, 12, 13, καταργούμενης κάθε αντίθετης διάταξης νόμου, όρου συλλογικής σύμβασης εργασίας ή επιχειρησιακής συλλογικής συμφωνίας, απόφασης της διοίκησης του Ο.Τ.Ε. ή εντεταλμένων οργάνων του και πρακτικής, οποιουδήποτε χαρακτήρα ή νομικής δεσμευτικότητας, που αφορούν σε θέματα εσωτερικού κανονισμού του προσωπικού του Ο.Τ.Ε. και αντίκεινται στις ρυθμίσεις του ως άνω Εσωτερικού Κανονισμού Προσωπικού της ..., με την επιφύλαξη των διατάξεων των επόμενων εδαφίων. Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου: α) ..., β) ..., γ) τα άρθρα 5, 7, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 42, 46, 47 του καταργούμενου Γενικού Κανονισμού προσωπικού Ο.Τ.Ε., μόνο για το προσωπικό που μέχρι την 14η Ιουλίου 2005 υπηρετούσε στον Ο.Τ.Ε. Α.Ε. ως Δόκιμο ή Μόνιμο. Ο Εσωτερικός Κανονισμός Προσωπικού των προηγούμενων εδαφίων τροποποιείται περαιτέρω εν όλω ή εν μέρει, με επιχειρησιακή Σ.Σ.Ε. σύμφωνα με τα άρθρα 3 παρ. 5 και 6 του ν. 1876/1990 (ΦΕΚ 27 Α). Από την ανωτέρω διάταξη συνάγεται ότι με αυτήν καταργήθηκε ο προϊσχύσας από 10/6/1999 ΓΚΠ/ΟΤΕ, ο οποίος είχε τεθεί σε εφαρμογή με την από 10.06.1999 επιχειρησιακή ΣΣΕ. Με το Ν. 3522/2006 καταργήθηκε το προϋφιστάμενο περί κανονισμού εργασίας καθεστώσ και εισήχθη ένα νέο μείγμα ρυθμίσεων λαμβάνοντας «υλικό» αφ' ενός μεν από τον ΕΚΠ της ... αφετέρου δε από τον καταργηθέντα παλαιό ΓΚΠ/ΟΤΕ και από επιλεγμένους όρους προϋφισταμένων επιχειρησιακών ΣΣΕ. Η ως άνω διάταξη του Ν. 3522/2006 εκδόθηκε κατόπιν των διατάξεων του άρθρου 14 του Ν. 3429/2005, οι οποίες, αφού περιγράφουν τη διαδικασία και θέτουν προθεσμία για τη θέσπιση νέων Κανονισμών Προσωπικού για τις δημόσιες επιχειρήσεις, στο τέλος, ρητώς, αναφέρουν ότι: «Αν για οποιοδήποτε λόγο η παραπάνω προθεσμία παρέλθει άπρακτη, οι ως άνω αλλαγές γίνονται με νόμο». Ενόψει του ότι δεν κατέστη δυνατό να συνομολογηθεί επιχειρησιακή ΣΣΕ με αντικείμενο το νέο κανονισμό εργασίας, με την παραπάνω διάταξη

του άρθρου 38 καταργήθηκε το προϋφιστάμενο περί γενικού κανονισμού εργασίας καθεστώς και εισήχθη ένας νέος Γενικός Κανονισμός Προσωπικού ΟΤΕ με ισχύ τυπικού νόμου, ανεξαρτήτως από τις πηγές από τις οποίες ο νομοθέτης επέλεξε τις επί μέρους διατάξεις του. Ενόψει της επέμβασης του νομοθέτη με την ως άνω διάταξη του άρθρου 38 του Ν. 3522/2006, ο ισχύων ΕΚΠ/ΟΤΕ που προέκυψε από τη συρραφή των όρων των δύο κανονισμών (της .. και του ΓΚΠ/ΟΤΕ), οι όροι αυτοί δεν συνιστούν έκφραση συλλογικής συμβατικής επιλογής των μερών και κατά συνέπεια δεν διατηρούν το χαρακτήρα τους ως όροι συλλογικής σύμβασης εργασίας (ΑΠ 1358/2017). Η διατύπωση του νομοθέτη (άρθρο 38 § 3 Ν. 3522/2006) «εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την έναρξη του παρόντος άρθρου: α) τα άρθρα 20 παράγραφοι 1 III IV, παρ. 2-10 και τα άρθρα 23-40 του καταργούμενου Γενικού Κανονισμού Προσωπικού Ο.Τ.Ε., που αφορούν στον πειθαρχικό έλεγχο του προσωπικού, β) οι υφιστάμενες ρυθμίσεις και όροι των επιχειρησιακών ΣΣΕ που αφορούν στο μισθολογικό καθεστώς, εξαιρουμένων, για όσους πρόκειται να προσληφθούν μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος, του χρονοεπιδόματος και όλων των λοιπών επιδομάτων, γ) τα άρθρα 5, 7, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 42, 46, 47 του καταργούμενου Γενικού Κανονισμού Προσωπικού Ο.Τ.Ε., μόνο για το προσωπικό που μέχρι την 14η Ιουλίου 2005 υπηρετούσε στον Ο.Τ.Ε. Α.Ε. ως Δόκιμο ή Μόνιμο» δεν υπονοεί ότι εξακολουθούν να ισχύουν υπό τον συλλογικό συμβατικό χαρακτήρα τους (ως όροι δηλαδή συλλογικής σύμβασης εργασίας) οι όροι αυτοί του καταργηθέντος ΓΚΠ/ΟΤΕ, αλλά ότι εξακολουθεί να εφαρμόζεται το περιεχόμενό τους στις κατηγορίες που προβλέπει ο νόμος, ενσωματωμένο ως «υλικό» στη νέα κανονιστική κατασκευή του νομοθέτη. Σημειώνεται ότι για να έχει χαρακτήρα συλλογικής σύμβασης εργασίας ο νέος ΓΚΠ-ΟΤΕ θα έπρεπε να αποτελεί προϊόν συλλογικών διαπραγματεύσεων αποτυπωμένο σε επιχειρησιακή ΣΣΕ, που όμως, δεν επιτεύχθηκε και γι' αυτό, κατά τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. 3429/2005, η διαμόρφωση του εν λόγω Κανονισμού ανατέθηκε στον κρατικό νομοθέτη, γεγονός που έγινε με τις ρυθμίσεις του άρθρου 38 § 3 του Ν. 3522/2006.

Ο προβλεπόμενος από τις ρυθμίσεις του άρθρου 38 § 3 Ν. 3522/2006 νυν ισχύων Γενικός Κανονισμός Προσωπικού περιέχει ρύθμιση με την οποία ορίζεται ότι: "Οι προϊστάμενοι Υπηρεσιακών Λειτουργιών οιοδήποτε επιπέδου διοίκησης δεν δικαιούνται αποζημίωση για υπερεργασία ή υπερωριακή εργασία ή εργασία κατά τις Κυριακές και λοιπές αργίες". Η παραπάνω ρύθμιση κείμενη στην ίδια ιεραρχική βαθμίδα με τις διατάξεις των Ν.Δ 4020/1959 και Ν. 435/1976 περί αμοιβής της υπερωριακής εργασίας είναι νεότερη και ειδικότερη διάταξη από τις ως άνω γενικότερες ρυθμίσεις και επομένως υπερισχύει αυτών (ΑΠ 1538/2017). Εξάλλου, κατά την έννοια του αρθ. 2 εδ. α' της Διεθνούς Σύμβασης της Ουάσιγκτον περί περιορισμού των ωρών εργασίας στις βιομηχανικές επιχειρήσεις που κυρώθηκε με το ν. 2269/1920 (και τυγχάνει εφαρμογής εν

προκειμένω, δοθέντος ότι ο Ο.Τ.Ε. αποτελεί βιομηχανική επιχείρηση, ανήκουσα στο δημόσιο τομέα, που ως σκοπό έχει την εκμετάλλευση των πάσης φύσεως τηλεπικοινωνιών, ενσυρμάτων και ασυρμάτων, εσωτερικού και εξωτερικού, χάριν εξυπηρέτησεως του κοινού), ως πρόσωπα που κατέχουν θέσεις εποπτείας ή διεύθυνσης ή εμπιστοσύνης, επί των οποίων κατά την ως άνω σύμβαση δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις της, θεωρούνται εκείνα στα οποία, επειδή διαθέτουν εξαιρετικά προσόντα ή τους έχει ιδιαίτερη εμπιστοσύνη ο εργοδότης, ανατίθενται καθήκοντα γενικότερης διεύθυνσης όλης της επιχείρησης ή σημαντικού τομέα της και εποπτείας του προσωπικού, έτσι ώστε όχι μόνο επηρεάζουν αποφασιστικά τις κατευθύνσεις και την εξέλιξη της επιχείρησης, αλλά και διακρίνονται εμφανώς από τους άλλους υπαλλήλους, γιατί ασκούν δικαιώματα του εργοδότη σε μεγάλο βαθμό, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η πρόσληψη ή η απόλυση προσωπικού, έναντι του οποίου επέχουν θέση εργοδότη, καθώς και η λήψη σημαντικών αποφάσεων για την επίτευξη του σκοπού του εργοδότη, διαθέτουν πρωτοβουλία και ανεξαρτησία υψηλού βαθμού, έστω και αν είναι υποχρεούνται να συμμορφώνονται με τις διατάξεις νόμων, σχέδια και πλαίσιο γενικών καθοδηγητικών γραμμών, και επωμίζονται ενίοτε και ποινικές ευθύνες για την τήρηση στην επιχείρηση των διατάξεων, που έχουν θεσπισθεί για το συμφέρον των εργαζομένων, και τα οποία συνήθως αμείβονται με αποδοχές που υπερβαίνουν κατά πολύ τα ελάχιστα όρια και τις καταβαλλόμενες στους λοιπούς υπαλλήλους αποδοχές. Δεν είναι, όμως, αναγκαίο να συντρέχουν όλες αυτές ή και άλλες περιστάσεις για να χαρακτηριστεί κάποιος μισθωτός ως διευθύνων υπάλληλος. Γι' αυτό και τα πρόσωπα αυτά, αν και δεν παύουν να είναι μισθωτοί με σχέση εξαρτημένης εργασίας, εξαιρούνται από την εφαρμογή των διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας που αφορούν τα χρονικά όρια εργασίας, την εβδομαδιαία ανάπαυση, την λήψη αδειών αναψυχής και την αποζημίωση ή την προσαύξηση για υπερεργασία και υπερωριακή εργασία ή εργασία κατά τις Κυριακές και εξαιρετέες εορτές ή κατά τη νύκτα ή εκτός έδρας, οι οποίες είναι ασυμβίβαστες με την εξέχουσα θέση τους και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που ανέλαβαν με την σύμβαση σε συνδυασμό με τις καταβαλλόμενες υψηλές αποδοχές, που είναι υψηλότερες των λοιπών εργαζομένων. Η έννοια της διευθυντικής θέσης, ανεξάρτητα από το εάν ο εργαζόμενος έχει ή όχι τον τίτλο του κατόχου αυτής, προσδιορίζεται με βάση τα αντικειμενικά κριτήρια της καλής πίστης και της κοινής πείρας και λογικής από την φύση και το είδος των παρεχομένων υπηρεσιών που κρίνονται ενιαία, καθώς και από την ιδιάζουσα σχέση εκείνου που τις παρέχει τόσο προς τον εργοδότη όσο και προς τους λοιπούς υπαλλήλους (ΑΠ 74/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠΡΑ0250/2024 αδημ.).

6. Κατά το άρθρο 321 ΚΠολΔ, δεδικασμένο (το οποίο, κατά το άρθρο 322 ΚΠολΔ, λαμβάνεται υπόψη και αυτεπαγγέλτως, σε κάθε στάση της δίκης, εμποδίζει, δε, το Δικαστήριο να ερευνήσει την ίδια υπόθεση και πάλι), δημιουργούν οι οριστικές αποφάσεις των πολιτικών Δικαστηρίων, που δεν μπορούν να προσβληθούν με ανακοπή ερημοδικίας και έφεση, ήτοι οι τελεσίδικες. Κατά το άρθρο 324 ΚΠολΔ, το δεδικασμένο υπάρχει μεταξύ των ίδιων προσώπων, με την ίδια ιδιότητα, μόνο για το δικαίωμα που κρίθηκε και εφόσον πρόκειται για το ίδιο αντικείμενο και για την ίδια ιστορική και νομική αιτία. Αν υπάρχει δεδικασμένο, εφόσον δεν επήλθε μεταβολή του νομικού καθεστώτος, που διέπει μία έννομη σχέση ή των πραγματικών περιστατικών, που αποτελούν προϋπόθεση της σχέσεως αυτής, αποκλείεται η, σε μεταγενέστερη δίκη, αμφισβήτηση της έννομης σχέσης, που αποτελεί τη βάση της αξίωσης. Επίσης, το δεδικασμένο εκτείνεται και στις έννομες σχέσεις που κρίθηκαν παρεμπιπτόντως, εφόσον η κρίση αυτή γίνεται από υλικά αρμόδιο Δικαστήριο, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση της κύριας διαγνωστέας έννομης σχέσης και στηρίζει το διατακτικό της σχετικής αποφάσεως (ΑΠ 320/1980 ΝοΒ 1980, 1729, ΕφΔωδ 119/2004 ΤΝΠ Νόμος). Δεδικασμένο υπάρχει και όταν η τελεσίδικη δικαστική απόφαση είναι εσφαλμένη για οποιοδήποτε λόγο, δηλαδή κατά το νομικό ή πραγματικό μέρος και δε δύναται να ανατραπεί τούτο, παρά μόνο με την εξαφάνιση της αποφάσεως, μετά από άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως ή αναψηλαφήσεως (ΟΛΑΠ 10/2002 ΕΕργΔ 2002, 1419). Η επίκληση, μάλιστα, του δεδικασμένου από τυχόν άδικη, τελεσίδικη απόφαση, δεν αντίκειται στο άρθρο 4 του Συντάγματος, ούτε στο άρθρο 281 ΑΚ (ΕφΑθ 8509/2000 ΑρχΝ 2002, 90). Εξάλλου από τις ίδιες (περί δεδικασμένου) διατάξεις, σε συνδυασμό προς εκείνες των άρθρων 106, 216 παρ. 1 εδ. γ' ΚΠολΔ, προκύπτει ότι η τελεσίδικη απόφαση, που εκδόθηκε επί αγωγής του εργαζομένου κατά του εργοδότη, με την οποία ζητείται διαφορά αποδοχών μεταξύ καταβληθέντων και καταβλητέων, για ορισμένο χρονικό διάστημα, αποτελεί δεδικασμένο σε μεταγενέστερη δίκη μεταξύ των αυτών διαδίκων, κατά την οποία ζητείται η ίδια διαφορά αποδοχών για μεταγενέστερο χρονικό διάστημα, κατά το οποίο δεν άλλαξαν τα λοιπά, πλην του χρόνου, περιστατικά, και με βάση τις ίδιες νομικές διατάξεις (ΟΛΑΠ 1/2005 Δίκη 2005, 710), έστω και αν οι διατάξεις αυτές ερμηνεύτηκαν και εφαρμόστηκαν εσφαλμένα, αφού, όπως εκτέθηκε, και η εσφαλμένη δικαστική απόφαση δημιουργεί δεδικασμένο (ΑΠ 1150/2017 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 411/2016 Ε7 2016, 1571).

7. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των εναγόντων και ήδη εκκαλούντων, αμφότεροι τυγχάνουν υπάλληλοι της εφεσίβλητης από το 1978 και 1984 αντιστοίχως και κατά το επίδικο χρονικό διάστημα από 1.1.2008 έως 31.12.2010 εργάσθηκαν ως εξής: α) ο 1ος ενάγων και ήδη εκκαλών ασκούσε καθήκοντα Υπευθύνου Έργου Πωλήσεων στο ΤΕΚ Βόλου και β) η 2η ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα απασχολήθηκε ως Προϊστάμενη στο ΤΕΚ Τούμπας Θεσσαλονίκης. Κατά τα χρονικά διαστήματα που εργάσθηκαν στα

παραπάνω τμήματα της εφεσίβλητης, εκτελούσαν τα καθήκοντα της εργασίας τους αποκλειστικά ενώπιον οθονών οπτικής απεικόνισης αδιαλείπτως καθ' όλη τη διάρκεια εργασίας τους, χωρίς η εφεσίβλητη να τους χορηγεί δεκαπεντάλεπτα διαλείμματα ανά δύο ώρες εργασίας, όπως ήταν υποχρεωμένη από τον νόμο. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκρινε ότι οι ενάγοντες δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του νόμου για την κατοχύρωση του δικαιώματός τους σε χορήγηση διαλειμμάτων ως υποχρέωση των εργοδοτών, απορρίπτοντας την αγωγή ως νόμω αβάσιμη. Με τον τρόπο αυτό κρίνοντας το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έσφαλε, καθώς προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων των ανωτέρω νομοθετημάτων, αφού – σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη – από τις παραπάνω διατάξεις του ΠΔ 398/1994 και της οδηγίας 90/270/ΕΟΚ, που μεταφέρθηκε με αυτό στην εσωτερική έννομη τάξη, συνάγεται σαφώς, ότι με αυτές προβλέπεται ως ελάχιστη προδιαγραφή ασφαλείας και υγείας κατά την εργασία με οθόνες οπτικής απεικόνισης η διακοπή της εργασίας αυτής είτε με αλλαγή δραστηριότητας του εργαζομένου, και μάλιστα κατά κύριο λόγο και πρωταρχικά, είτε εναλλακτικά, εφόσον δηλ. δεν είναι εφικτή η αλλαγή αυτή, με διαλείμματα, σε κάθε δε περίπτωση ο χρόνος απομάκρυνσης του εργαζομένου από την θέση εργασίας με οθόνες οπτικής απεικόνισης μπορεί να είναι έως 15' ανά δώρο (ΑΠ 1598/2012, οπ.π). Συνεπώς, οι ενάγοντες με όσα επικαλούνταν στην αγωγή τους πληρούν τις προϋποθέσεις του νόμου για το ανωτέρω δικαίωμά τους, γενομένου δεκτού του πρώτου λόγου έφεσης ως ουσιαστικά βάσιμου.

8. Εν συνεχεία, γενομένου δεκτού του λόγου έφεσης, η εκκαλουμένη πρέπει να εξαφανισθεί και να διακρατηθεί η αγωγή για εκδίκαση από το παρόν Δικαστήριο. Το παρόν Δικαστήριο, ερευνώντας την ένδικη αγωγή, ως προς το ορισμένο και νόμιμο της, αυτή τυγχάνει ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις αναφερόμενες στη νομική σκέψη διατάξεις και πρέπει να εξεταστεί ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της. Εν προκειμένω, από την επανεκτίμηση των ένορκων βεβαιώσεων που προσκομίσθηκαν από τους ενάγοντες στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, μετά από νόμιμη κλήτευση της εναγομένης [βλ. α) την υπ' αριθ. 940/16.11.2018 ένορκη βεβαίωση του Γεωργίου Αλαμανιώτη, που ελήφθη ενώπιον της Ειρηνοδίκη Βόλου και β) την υπ' αριθ. 240/20.11.2018 ένορκη βεβαίωση του Γεωργίου Συρίγου που ελήφθη ενώπιον του Συμβολαιογράφου Αθηνών Χρήστου Δανιά, αμφότερες με επιμέλεια των εναγόντων, μετά από νόμιμη και εμπρόθεσμη κλήτευση της εναγομένης, όπως προκύπτει από τις υπ' αριθμ. 5964/13.11.2018 και 6077^ε/15.11.2018 εκθέσεις επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών Ελένης Καπότου], καθώς και από το σύνολο των εγγράφων που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, είτε προς άμεση

απόδειξη, είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μερικά από τα οποία αναφέρονται στη συνέχεια, χωρίς ωστόσο να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της υπόθεσης, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Αμφότεροι οι εκκαλούντες τυγχάνουν υπάλληλοι της εφεσίβλητης από το 1978 και 1984 αντιστοίχως και κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα από 1.1.2008 έως 31.12.2010 εργάσθηκαν ως εξής: α) ο 1ος ενάγων και ήδη εκκαλών ασκούσε καθήκοντα Υπευθύνου Έργου Πωλήσεων στο ΤΕΚ Βόλου και β) η 2η ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα απασχολήθηκε ως Προϊστάμενη στο ΤΕΚ Τούμπας Θεσσαλονίκης (βλ. το προσκομιζόμενο από την εφεσίβλητη υπ' αριθ. πρωτ. 45/6270/10.12.2018 έγγραφο της Διεύθυνσης διαχείρισης ανθρώπινου δυναμικού και εργασιακών θεμάτων σταθερής και κινητής τηλεφωνίας). Προς απόδειξη του ισχυρισμού των εκκαλούντων περί απασχόλησής τους αδιαλείπτως μπροστά σε οθόνες οπτικής απεικόνισης, οι ίδιοι προσκομίζουν τις ανωτέρω ένορκες βεβαιώσεις των συναδέλφων τους. Περαιτέρω, αποδεικνύεται ότι το ωράριο εργασίας των υπαλλήλων της εκκαλούσας ήταν κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα 35 ώρες ανά εβδομάδα, ήτοι 7 ώρες την ημέρα, ενώ με την υπ' αριθ. 402/19/13.6.2007 βασική εγκύκλιο του Προέδρου του ΔΣ και Διευθύνοντα Συμβούλου της, από 2.7.2007 και εντεύθεν αποφασίσθηκε, για όλους της υπαλλήλους της που εργάζονταν πάνω από 6 ώρες την ημέρα, η χορήγηση ενδιάμεσης ανάπαυσης 15 λεπτών ανεξαρτήτως του είδους εργασίας και την απασχόλησή τους ή μη μπροστά από οθόνες (βλ. υπ' αριθ. πρωτ. 45/6270/10.12.2018 έγγραφο της Διεύθυνσης διαχείρισης ανθρώπινου δυναμικού και εργασιακών θεμάτων σταθερής και κινητής της εκκαλούσας, οπ.π). Οι εκκαλούντες με την ένδικη αγωγή, επικαλούμενοι της διατάξεις της κοινοτικής οδηγίας 90/270/ΕΟΚ και του π.δ. 398/1994 ισχυρίσθηκαν ότι δικαιούνται την χορήγηση τριών (3) δεκαπεντάλεπτων διαλειμμάτων κατά τη διάρκεια του ωραρίου τους, διότι καθ' όλη τη διάρκεια αυτού απασχολούνταν μπροστά από οθόνες. Με τις προτάσεις που κατέθεσαν ωστόσο, στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, συνομολόγησαν τη λήψη του ως άνω δεκαπεντάλεπτου διαλείμματος στο μέσο του ωραρίου τους, το οποίο χορηγείται σε όλους ανεξαιρέτως του υπαλλήλους της εφεσίβλητης και επομένως το ζήτημα που τίθεται είναι το κατά πόσο οι εκκαλούντες δικαιούνται τη λήψη και ακόμη δύο (2) διαλειμμάτων από την εργασία τους με βάση τις παραπάνω διατάξεις. Στο σημείο αυτό επισημαίνεται ότι οι εκκαλούντες προσκομίζουν την υπ' αρ. 447/2016 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, η οποία έκρινε επί της από 16-10-2013 αγωγής τους, η οποία δέχθηκε ότι οι ενάγοντες εργάστηκαν ο μὲν πρώτος ως υπεύθυνος πωλήσεων στο Τμήμα Πωλήσεων του Τηλεπικοινωνιακού Διαμερίσματος Βόλου, η δε δεύτερη ως Προϊσταμένη στο Εμπορικό Κατάστημα ΟΤΕ Τούμπας για το χρονικό διάστημα από 1.1.2011 έως 31.12.2012, ότι εργάσθηκαν αδιαλείπτως μπροστά σε οθόνες οπτικής απεικόνισης στα ανωτέρω τμήματα και η εναγόμενη δεν τους χορήγησε από ένα

15λεπτο διάλειμμα ανά δίωρο, με αποτέλεσμα να απασχοληθούν υπερωριακά επί 45 λεπτά ημερησίως και με τον στην απόφαση αναφερόμενο τρόπο υπολογισμού, επιδίκασε το ποσό των 10.7733 ευρώ για τον πρώτο και το ποσό των 9.932 ευρώ για την δεύτερη. Η εναγόμενη άσκησε έφεση κατά της ανωτέρω πρωτοβάθμιας απόφασης και εκδόθηκε η υπ' αρ. 11506/2020 τελεσίδικη απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, έφεση η οποία απορρίφθηκε και επικυρώθηκε η πρωτοβάθμια απόφαση. Ωστόσο, προκειμένου το δεδικασμένο που εκλύθηκε από την παραπάνω απόφαση να δεσμεύσει την κρίση και του παρόντος Δικαστηρίου θα έπρεπε να αποδειχθεί και στην ένδικη υπόθεση ότι κατά το κρινόμενο χρονικό διάστημα οι εκκαλούντες εργάζονταν καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου τους μπροστά σε οθόνες απεικόνισης χωρίς διακοπή, ούτε εναλλαγή εργασίας. Στην προκείμενη περίπτωση αποδεικνύεται ότι τα καθήκοντα εργασίας των εκκαλούντων κατά το ένδικο χρονικό διάστημα ταυτίζονταν με τα αποδειχθέντα στην έτερη υπόθεση, καθώς έχουν τις ίδιες ιδιότητες και εργάζονται στο ίδιο τμήμα ο καθένας και η κρινόμενη αγωγή έχει την ίδια νομική και πραγματική αιτία, διαφοροποιείται μόνο στο επίδικο διάστημα, καθώς στην κρινόμενη αγωγή αφορά προγενέστερο διάστημα (1-1-2008 έως 31-12-2010), ενώ έχει ήδη κριθεί με δύναμη δεδικασμένου για το αμέσως μεταγενέστερο διάστημα. Συνεπώς, το δεδικασμένο της τελεσίδικης απόφασης δεσμεύει και το παρόν Δικαστήριο, αναφορικά με την εντεύθεν υποχρέωση της εφεσίβλητης να καταβάλει στους εκκαλούντες αμοιβή για υπερωριακή εργασία. Ωστόσο, οι εκκαλούντες, στις κατατεθείσες προτάσεις τους ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου συνομολόγησαν ότι από 2.7.2007 και εντεύθεν λάμβαναν ενδιάμεση δεκαπεντάλεπτη ανάπαυση, μετά την έκδοση της ανωτέρω εγκυκλίου του Διευθύνοντος Συμβούλου της εφεσίβλητης. Περαιτέρω, ως προς τον 1° εκκαλούντα προσκομίζεται η υπ' αρ. 940/2018 ένορκη βεβαίωση (οπ.π), στην οποία ο Γεώργιος Αλαμανιώτης, που τυγχάνει συνάδελφός του στο ίδιο τμήμα κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, κατέθεσε ότι τα καθήκοντά του περιλάμβαναν την έκδοση παραστατικών τιμολόγησης πώλησης προϊόντων και υπηρεσιών των εταιρειών ΟΤΕ, COSMOTE και ΟΤΕNET χρησιμοποιώντας τα εξής προγράμματα του ΟΤΕ: 1)WOMS: Πρόγραμμα για την καταχώρηση αιτημάτων πελατών της COSMOTE, 2) ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ: Πρόγραμμα για την καταχώρηση εντολών εκμετάλλευσης τηλεφωνικών συνδέσεων, 3) ΗΦΑΙΣΤΟΣ: Πρόγραμμα για την καταχώρηση παραστατικών εισπράξεων και δαπανών του καταστήματος, 5) EPOS: Πρόγραμμα για την καταχώρηση αιτημάτων πελατών της COSMOTE, 6) DEALERS ΟΤΕNET: Πρόγραμμα για την καταχώρηση αιτημάτων πελατών της ΟΤΕNET, 7) ULINK: Πληροφοριακό Πρόγραμμα, 8) Πάσης φύσεως εργασίας γινόταν με την χρήση οθόνης του υπολογιστή και με τη χρήση προγραμμάτων WORD, EXCEL, καθώς και με εφαρμογή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Για όλα τα

παραπάνω πληροφοριακά συστήματα υπήρχε πρόσβαση στον κεντρικό server του ΟΤΕ με username και κωδικό πρόσβασης. Όλες οι προαναφερόμενες εργασίες γίνονταν αποκλειστικά και μόνο μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή, δηλαδή μέσω οθονών οπτικής απεικόνισης. Ακόμα και η εξυπηρέτηση των πελατών, γινόταν με την παράλληλη βοήθεια του ηλεκτρονικού υπολογιστή και δεν ήταν δυνατό να τους εξυπηρετήσει χωρίς τη χρήση του, καθόσον όλες οι υπηρεσίες και τα προϊόντα του ΟΤΕ (τεχνικά χαρακτηριστικά, τιμές κλπ.) είναι καταχωρημένα σε πληροφοριακά συστήματα στους υπολογιστές του καταστήματος, από όπου και αντλούνται για να ενημερώσει τους συνδρομητές. Η ένορκη βεβαίωση του ανωτέρω μάρτυρα κρίνεται πειστική καθώς είναι συνάδελφος του ενάγοντος, Προϊστάμενος του ΤΕΚ Βόλου για το επίδικο διάστημα και έχει ίδια άποψη για την εργασία του. Τα ανωτέρω δεν αναιρούνται από το υπ' αρ. 45/6270/10.12.2018 έγγραφο της εφεσίβλητης το οποίο αναφέρει αορίστως ότι ο εκκαλών όλο το επίδικο διάστημα ασκούσε σύνθετο έργο και περιλαμβάνει σειρά εργασιών, από τις οποίες ορισμένες εκτελούνται χωρίς καθόλου χρήση Η/Υ και ορισμένες και χρήση Η/Υ. Από το συνδυασμό των ανωτέρω αποδεικτικών μέσων σε συνδυασμό με το δεδικασμένο που εκλύεται από την ανωτέρω τελεσίδικη απόφαση, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο 1ος εκκαλών πράγματι αφιέρωνε μεγάλο τμήμα του ωραρίου του στη χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή, που ήταν απαραίτητος για την διεκπεραίωση των καθηκόντων του. Περαιτέρω, αναφορικά με την 2^η εκκαλούσα προσκομίζεται η 240/2018 ένορκη βεβαίωση του Γεωργίου Συρίγου, ο οποίος τυγχάνει συνταξιούχος του ΟΤΕ και εργάστηκε ως Επιθεωρητής Πωλήσεων της Διεύθυνσης Δικτύου Καταστημάτων ΟΤΕ από το έτος 2006 έως το 2012 και κατέθεσε ότι η Σπυροπούλου Σταυρούλα, 2^η εκκαλούσα απασχολήθηκε στο Εμπορικό Κατάστημα ΟΤΕ Τούμπας ως Προϊσταμένη από την 1-1-2008 έως και την 31-12-2012 και χρησιμοποιούσε προγράμματα διαχείρισης καθώς ήταν και προϊσταμένη πωλήσεων. Συγκεκριμένα εκτελούσε έκδοση παραστατικών τιμολόγησης πώλησης προϊόντων και υπηρεσιών των εταιρειών ΟΤΕ, COSMOTE και OTENET χρησιμοποιώντας το Πληροφοριακό Σύστημα «ΗΦΑΙΣΤΟΣ», καταχώρηση παραστατικών εισπράξεων και δαπανών του καταστήματος με τη χρήση της εφαρμογής «ΗΦΑΙΣΤΟΣ», καταχώρηση αιτημάτων πελατών της COSMOTE χρησιμοποιώντας το Πληροφοριακό Πρόγραμμα «EPOS» και «WOMS», καταχώρηση αιτημάτων πελατών της OTENET μέσω της εφαρμογής «DEALERS OTENET». Επίσης, γινόταν καθημερινή χρήση του Πληροφοριακού Προγράμματος «U LINK» για αυτοενημέρωση, καθώς και των email προκειμένου να ενημερώνει τις κεντρικές υπηρεσίες σχετικά με την πορεία του καταστήματος και την πρόοδο των πωλήσεων (για τις οποίες έκανε και στατιστική μελέτη) και τις ανάγκες του καταστήματος. Λόγω της πλήρους μηχανογράφησης των εργασιών σε ένα κατάστημα, όλες οι παραπάνω εργασίες γίνονταν αποκλειστικά μέσω οθονών οπτικής απεικόνισης. Ακόμα και η

εξυπηρέτηση των πελατών, γινόταν με την παράλληλη βοήθεια του ηλεκτρονικού υπολογιστή και δεν ήταν δυνατό να τους εξυπηρετήσει χωρίς τη χρήση του, καθόσον όλες οι υπηρεσίες και τα προϊόντα του ΟΤΕ (τεχνικά χαρακτηριστικά, τιμές κλπ.) είναι καταχωρημένα σε πληροφοριακά συστήματα στους υπολογιστές του καταστήματος, από όπου και αντλούνται για να ενημερώσει τους συνδρομητές και υφιστάμενους. Η ένορκη βεβαίωση του ανωτέρω μάρτυρα κρίνεται πειστική. Τα ανωτέρω δεν αναιρούνται από το υπ' αρ. 45/6270/10.12.2018 έγγραφο της εφεσίβλητης, το οποίο αναφέρει ότι η εκκαλούσα όλο το επίδικο διάστημα ασκούσε καθήκοντα Προϊσταμένης στο ΤΕΚ Τούμπας λαμβάνοντας τα δικαιούμενα Έξοδα Κίνησης και Παράστασης Προϊσταμένου αντίστοιχης στάθμης. Σύμφωνα με την από 30-05-2016 επιστολή του ΤΕΚ Τούμπας, το έργο του Προϊσταμένου Καταστήματος, περιλάμβανε καθημερινά, εκτός από μέρος των εργασιών πώλησης (δηλαδή προώθησης των εμπορικών προϊόντων και υπηρεσιών του ΟΤΕ) και εργασίες επίβλεψης των λοιπών υπαλλήλων, εργασίες που ορισμένες δεν απαιτούν τη χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή, ενώ άλλες απαιτούν ηλεκτρονικό υπολογιστή. Από το συνδυασμό των ανωτέρω αποδεικτικών μέσων σε συνδυασμό με το δεδικασμένο που παράγεται από την ανωτέρω τελεσίδικη απόφασή του, το Δικαστήριο κρίνει ότι η 2η εκκαλούσα πράγματι αφιέρωνε μεγάλο τμήμα του ωραρίου της στη χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή, που ήταν απαραίτητος για την διεκπεραίωση των καθηκόντων της. Ωστόσο δεν αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες στα πλαίσια των καθηκόντων τους, πέραν της επίβλεψης, της εποπτείας και του συντονισμού της εργασίας των εργαζομένων, που υπάγονταν στο ανωτέρω τμήμα, είχαν τη δυνατότητα να λαμβάνουν ελεύθερα αποφάσεις κρίσιμες για τη λειτουργία και εξέλιξη του τμήματος και ότι εκτός της αξιολόγησης του προσωπικού (η δεύτερη ενάγουσα), είχαν την εξουσία να προσλαμβάνουν ή να απολύουν μόνοι του προσωπικό (στο τμήμα τους). Επιπροσθέτως δεν αποδείχθηκε ότι εργάζονταν χωρίς να έχουν ωράριο και ότι αυτό διαμορφωνόταν σύμφωνα με τις ανάγκες του τμήματος. Συνεπώς, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην ανωτέρω μείζονα σκέψη, μόνο το γεγονός ότι οι ενάγοντες είχαν ο πρώτος τον τίτλο του υπεύθυνου πωλήσεων και η δεύτερη τον τίτλο της Προϊσταμένης, δεν αρκούν για να τους προσδώσουν την ιδιότητα του διευθύνοντος υπαλλήλου και συνακόλουθα να αποκλειστεί η εφαρμογή ως προς αυτούς των διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας για τα χρονικά όρια εργασίας και την υπερωριακή απασχόληση, εφόσον δεν αποδείχθηκε ότι συντρέχουν και τα λοιπά στοιχεία, ήτοι ιδιάζουσα εμπιστοσύνη από τη διοίκηση της εναγόμενης, μισθός κατά πολύ μεγαλύτερος των λοιπών υπαλλήλων, ελευθερία ως προς την ώρα προσέλευσης και αποχώρησης του στην εταιρεία, άσκηση δικαιωμάτων εργοδότη έναντι των εργαζομένων στο τμήμα του, που απαιτούνται για το χαρακτηρισμό ενός μισθωτού ως διευθυντικού υπαλλήλου. Επομένως, κατά την κρίση του Δικαστηρίου

οι εκκαλούντες δικαιούνται την καταβολή αμοιβής για τη μη παροχή 15λεπτης διακοπής εργασίας για το ένδικο χρονικό διάστημα ανά δίωρο. Επομένως, αφού το ένα 15λεπτο διάλειμμα από 2-7-2007 το χορηγούσε, όπως οι ενάγοντες συνομολογούν με το δικόγραφο των προτάσεων τους επί του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και συνεπώς υποχρεώνονταν να εργάζονται ημερησίως επιπλέον για 30 (15X2)λεπτά, κατά τα οποία θα έπρεπε να αναπαύονται δηλαδή ετησίως για 7.260 λεπτά (30 λεπτά X 22 ημέρες το μήνα X11 μήνες το έτος) ή 121 ώρες. Κατά το ΓΚΠ-ΟΤΕ και το Ν. 435/1976, η υπερωριακή αποζημίωση είναι ίση με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο αυξημένο κατά 30% για τις πρώτες 60 ώρες, κατά 50% για τις πέραν των 60 ώρες και μέχρι τις 120 ώρες και κατά 75% για τις πέραν των 120 ώρες ετησίως (ΑΠ 930/2006, ΑΠ 1368/2002, ΝΟΜΟΣ). Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 του Α.Ν. 539/1945 ο μισθωτός δικαιούται κατά τη διάρκεια της αδείας του, τις συνήθεις αποδοχές, τις οποίες θα δικαιούτο, εάν απασχολείτο κατά τον αντίστοιχο χρόνο, ενώ κατά την παρ. 3 του ίδιου άρθρου, στις αποδοχές περιλαμβάνονται και οι παντός είδους πρόσθετες ή συμπληρωματικές τακτικές αποδοχές. Με βάση τα παραπάνω, λαμβανομένου υπόψη του μισθού εκάστου αυτών, όπως περιορίζεται με τις προτάσεις τους ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και συμφωνεί με το υπ' αρ. 45/1037/25-4-2016 έγγραφο της Δωρ. Λένης, Προϊσταμένης Υποδ/σης Μισθοδοσίας Ανθρωπίνου Δυναμικού σταθερής της εφεσίβλητης, που προσκομίζει η τελευταία, όπου αναφέρονται οι μισθοί των εκκαλούντων για κάθε έτος, οι εφεσίβλητοι δικαιούνται, λόγω της προαναφερόμενης υπερωριακής τους απασχόλησης κατά τα επίδικα χρονικά διαστήματα: Α) ο πρώτος εκκαλών Αθανάσιος Κούργιας δικαιούται: α) για το έτος 2008: [(2750 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 660 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,30 (προσαύξηση 30%) X 60 ώρες=] 1.343,07 ευρώ + [(2750 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 660 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,50 (προσαύξηση 50%) X 60 ώρες=] 1.549,70 ευρώ + [(2750 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 660 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,75 (προσαύξηση 75%) X 1 ώρα=] 30,13 ευρώ και συνολικά το ποσό των **2.922,90** ευρώ, β) για το έτος 2009: [(2962 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 710,88 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,30 (προσαύξηση 30%) X 60 ώρες=] 1.446,61 ευρώ + [(2962 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 710,88 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,50 (προσαύξηση 50%) X 60 ώρες=] 1.669,17 ευρώ + [(2962 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 710,88 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33

(εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,75 (προσαύξηση 75%) X 1 ώρα=] 32,45 ευρώ και συνολικά το ποσό των **3.148,23** ευρώ και γ) **για το έτος 2010:** [(3.095 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 742,80 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,30 (προσαύξηση 30%) X 60 ώρες=] 1.511,57 ευρώ + [(3.095 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 742,80 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,50 (προσαύξηση 50%) X 60 ώρες=] 1.744,12 ευρώ + [(3.095 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 742,80 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,75 (προσαύξηση 75%) X 1 ώρα=] 33,91 ευρώ και συνολικά το ποσό των **3.289,60** ευρώ. Συνεπώς, ο πρώτος εφεσίβλητος δικαιούται το συνολικό ποσό των (2.922,90 + 3.148,23 + 3.289,60) **9.360,73 ευρώ**. Β) η δεύτερη εκκαλούσα Σταυρούλα Σπυροπούλου δικαιούται: α) **για το έτος 2008:** [(2536 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 608,64 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,30 (προσαύξηση 30%) X 60 ώρες=] 1.238,56 ευρώ + [(2536 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 608,64 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,50 (προσαύξηση 50%) X 60 ώρες=] 1.429,10 ευρώ + [(2536 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 608,64 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,75 (προσαύξηση 75%) X 1 ώρα=] 27,79 ευρώ και συνολικά το ποσό των **2.695,45** ευρώ, β) **για το έτος 2009:** [(2.714 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 651,36 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,30 (προσαύξηση 30%) X 60 ώρες=] 1.325,49 ευρώ + [(2.714 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 651,36 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,50 (προσαύξηση 50%) X 60 ώρες=] 1.529,41 ευρώ + [(2.714 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 651,36 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,75 (προσαύξηση 75%) X 1 ώρα=] 29,74 ευρώ και συνολικά το ποσό των **2.884,64** ευρώ και γ) **για το έτος 2010:** [(2.848 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 683,52 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,30 (προσαύξηση 30%) X 60 ώρες=] 1.390,93 ευρώ + [(2.848 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25 ημέρες X 6 ημέρες =) 683,52 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,50 (προσαύξηση 50%) X 60 ώρες=] 1.604,92 ευρώ + [(2.848 ευρώ μηνιαίος μισθός : 25

ημέρες X 6 ημέρες =) 683,52 ευρώ εβδομαδιαίες αποδοχές : 38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,75 (προσαύξηση 75%) X 1 ώρα=] 31,20 ευρώ και συνολικά το ποσό των **3.027,06 ευρώ**. Συνεπώς, η δεύτερη εφεσίβλητη δικαιούται το συνολικό ποσό των (2.695,45 + 2.884,64 + 3.027,06) 8.607,15 ευρώ. Τα ανωτέρω ποσά πρέπει να καταβληθούν στους εφεσίβλητους με το νόμιμο τόκο από το τέλος του έτους, εντός του οποίου καθένα από τα επιμέρους κονδύλια κατέστη ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, δεδομένου ότι οι επίδικες διαφορές αποδοχών έπρεπε να καταβάλλονται σε δήλη ημέρα και συγκεκριμένα στο τέλος κάθε μήνα για όλο το επίδικο χρονικό διάστημα κάθε έτους, καθόσον αφορούν οφειλόμενες μισθολογικές διαφορές και συνιστούν χρηματικές οφειλές καταβλητέες σε δήλη ημέρα, αν δεν υπάρχει αντίθετη ειδική συμφωνία για το χρόνο πληρωμής του μισθού (άρθρα 655,341 παρ.1 και 345 εδ. α' ΑΚ, ΟΛΑΠ 3940/2002 ΕΛΛΔνη 2003.118). Απορριπτομένου του ισχυρισμού που είχε προτείνει ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου η εναγομένη και επαναφέρει με τις προτάσεις της ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ότι οφείλονται τόκοι μόνο από την επίδοση της αγωγής, λόγω έλλειψης υπαιτιότητάς της συνεπεία εύλογης αμφιβολίας της ως προς την ύπαρξη της ένδικης οφειλής. Ωστόσο, από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προέκυψε η επικαλούμενη αμφιβολία, δεδομένου μάλιστα του γεγονότος ότι η εναγομένη διαθέτει άρτια οργανωμένες διοικητικές, οικονομικές και νομικές υπηρεσίες και συνεπώς μπορούσε ευχερώς να ελέγξει τη βασιμότητα των αξιώσεων των εναγόντων, ώστε να μη δικαιολογείται η ύπαρξη αμφιβολίας ως προς την ύπαρξη των ενδίκων απαιτήσεων και κατ' επέκταση η άρση λόγω αυτής της υπαιτιότητας της εναγομένης για καταβολή τους και η έναρξη της τοκοφορίας από την επίδοση της αγωγής. Συνεπώς, η εναγομένη-εφεσίβλητη κατέστη υπερήμερη από τη δήλη ημέρα που ήταν καταβλητέες οι οφειλόμενες επίδικες διαφορές αποδοχών και υποχρεούται να καταβάλει στον πρώτο εκκαλούντα το συνολικό ποσό των (2.922,90 + 3.148,23 + 3.289,60) 9.360,73 ευρώ και στην δεύτερη εκκαλούσα το συνολικό ποσό των (2.695,45 + 2.884,64 + 3.027,06) 8.607,15 ευρώ, όλα δε τα παραπάνω ποσά με το νόμιμο τόκο από το τέλος του έτους, εντός του οποίου καθένα από τα επιμέρους κονδύλια κατέστη ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, δηλαδή για αυτά που κατέστησαν απαιτητά το έτος 2008 από 1.1.2009, για αυτά που κατέστησαν απαιτητά το έτος 2009 από 1.1.2010 και για αυτά που κατέστησαν απαιτητά το έτος 2010 από 1.1.2011.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, κατά παραδοχή της κρινόμενης έφεσης ως και κατ' ουσίαν βάσιμης, πρέπει να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση. Αφού, δε, κρατηθεί η υπόθεση από το Δικαστήριο αυτό και εξεταστεί κατ' ουσίαν η αγωγή (άρθρο 535 παρ. 1 ΚΠολΔ), πρέπει αυτή να γίνει εν μέρει δεκτή, όπως περιορίστηκε κατά τα ανωτέρω, ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να υποχρεωθεί η εναγομένη και ήδη εφεσίβλητη να καταβάλει στον πρώτο ενάγοντα και ήδη εκκαλούντα το συνολικό ποσό των (2.922,90

+3.148,23 + 3.289,60) 9.360,73 ευρώ και στην δεύτερη ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα το συνολικό ποσό των (2.695,45 +2.884,64 + 3.027,06) 8.607,15 ευρώ, όλα δε τα παραπάνω ποσά με το νόμιμο τόκο για κάθε επιμέρους κονδύλι από την πρώτη μέρα του επόμενου έτους κατά το οποίο κατέστη απαιτητό. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων-εκκαλούντων και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας πρέπει να επιβληθούν, σε βάρος της εναγομένης-εφεσίβλητης, λόγω της ήττας της (άρθρο 176, 183 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσίαν την έφεση.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλούμενη, με αριθμό 355/2019 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου.

ΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση και **ΔΙΚΑΖΕΙ** επί της από 16-10-2013 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 1342/2013 αγωγής.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ την αγωγή, όπως αυτή περιορίστηκε.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στον πρώτο ενάγοντα και ήδη εκκαλούντα το συνολικό ποσό των (2.922,90 +3.148,23 + 3.289,60) εννέα χιλιάδων τριακοσίων εξήντα ευρώ και εβδομήντα τριών λεπτών (9.360,73) και στην δεύτερη ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα το συνολικό ποσό των (2.695,45 +2.884,64 + 3.027,06) οκτώ χιλιάδων εξακοσίων επτά ευρώ και δεκαπέντε λεπτών (8.607,15), με το νόμιμο τόκο για κάθε επιμέρους κονδύλι από την πρώτη μέρα του επόμενου έτους κατά το οποίο κατέστη απαιτητό.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εφεσίβλητης-εναγομένης τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων - εκκαλούντων και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο, στις 16 Ιουλίου 2024, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

